

خویش دروغ می شمرد (٦٩) .
در آن کوشکها زنانِ بگزیده جمال باشند
(٧٠) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧١) .

حوران نگاهداشته شده درخیمها (٧٢) .
پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧٣) .

جماع نکرده است بآنها هیچ آدمی پیش
از ایشان و نه هیچ جنی (٧٤) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧٥) .

تکیه زده باشند بر بالشهای سبز و بساط
های نیک (٧٦) .

پس کدام یکر از نعمتهای پروردگار
خویش دروغ می شمرد (٧٧) .

بابرکت ست نام پروردگارتو خداوند بزرگی
و انعام (٧٨) .

سوره واقعه مکی است و آن نود
وشش آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
یادکن آنگاه که متحقق شود قیامت (١) .
نیست وقت بودن آن را هیچ نفس دروغ
گوینده (٢) (١) .

پست کننده است جماعتی را بلند کننده

فِيهِمْ خَيْرٌ حَسَانٌ ۝

فِي آيِ الْآهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُيُوتِ ۝

فِي آيِ الْآهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

لَمْ يَطْبُقْهُنَّ اِنَّ قَبْلَهُمْ وَلَجَانٌ ۝

فِي آيِ الْآهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفُوفٍ هُضُوفٍ وَعَبَقِيرٍ حَسَانٌ ۝

فِي آيِ الْآهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبِينَ ۝

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝

خَانِزَةٌ رَّافِعَةٌ ۝

- است طائفه ای را (۳) .
- آنگاه که جنبانیده شود زمین را جنبانیدن
سخت (۴) .
- وریزه ریزه کرده شود کوه هارا ریزه ریزه
کردن بسیار (۵) .
- پس شود مانند غبار پراکنده (۶) .
- وشوید شما سه قسم (۷) .
- پس اهل سعادت چه حال دارند اهل
سعادت (۸) .
- واهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت
(۹) .
- وپیش روندگان خود ایشانند پیش روندگان
(۱۰) .
- آن پیش روندگان ایشانند نزدیک کردگان
(۱۱) .
- دریوستانهای نعمت باشند (۱۲) .
- سابقان جمعی بسیاراند از پیشینیان^(۱) (۱۳) .
- واندکی انداز پسینیان^(۲) (۱۴) .
- برتخت های زربافته نشسته باشند (۱۵) .
- تکیه زده برآن روبروی یکدیگر شده (۱۶) .
- آمدورفت میکنند برایشان نوجوانان
جاویدان (۱۷) .
- بآب خوره ها و ابریق ها و پیالها از شراب
جاری (۱۸) .
- إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝
- وَبُكِبَتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝
- فَكَانَتْ هَبَاءً مُّطْبَقًا ۝
- وَكُنُفًا رَّوَاهِبَاتٍ ۝
- فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝
- وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ لَمَّا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ۝
- وَالشُّبُهَاتُ الشُّبُهَاتُ ۝
- أُولَئِكَ الْمُتَرَدُّونَ ۝
- فِي جَدَّتِ النُّجُومُ ۝
- ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَقْلَامِ ۝
- وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
- عَلَى سُرُورٍ مُّضَوَّنَةٍ ۝
- مُسْتَكْبِرِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِلِبِينَ ۝
- يَطُوفُونَ عَلَيْهِمْ لِيَدُؤُنَّ عُكْلُدُونَ ۝
- بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكُنَائِسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝

(۱) یعنی از امام سابقه .

(۲) یعنی از امت محمدیه .

لَأَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿۱۹﴾

وَقَالَهُ مِمَّا يَخْتَفِرُونَ ﴿۲۰﴾

وَلَحْوِ طَيْرٍ مَّا يَأْتِيَهُمْ ﴿۲۱﴾

وَحَوْرَيْنِ ﴿۲۲﴾

كَأَمْثَالِ الْمُلُوهِ السُّكُونِ ﴿۲۳﴾

جَزَاءَ نِيْمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۴﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لِقَاءَ وَلَا تَأْتِيهَا ﴿۲۵﴾

إِلَّا رِيًّا سَلَامًا سَلَامًا ﴿۲۶﴾

وَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۲۷﴾

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿۲۸﴾

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿۲۹﴾

وَطِيلٍ مَّدْودٍ ﴿۳۰﴾

وَأَمْوٍ مَّسْجُودٍ ﴿۳۱﴾

وَقَالَهُ كَيْفَ تَرَوْنَ ﴿۳۲﴾

لَأَمْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿۳۳﴾

وَفُزْنٍ مَّرْقُوعَةٍ ﴿۳۴﴾

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْسَاءً ﴿۳۵﴾

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْجَارًا ﴿۳۶﴾

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿۳۷﴾

نه در سرداده شود ایشانرا از آن شراب
ونه بیهوش شوند (۱۹) .

وآمد و رفت کنند بامیوه ازهرجنس که
اختیار کنند (۲۰) .

وباکوشت مرغان ازهر جنس که پسندکنند
(۲۱) .

وایشانراست حوران کشاده چشم (۲۲) .

مانند مروارید پوشیده کرده شده (۲۳) .

پاداش دهیم بحسب آنچه میکردند (۲۴) .

نه شنوند دربهشت سخن بیهوده و نه حرفی
که گناه باشد (۲۵) .

لیکن بشنوند این سخن که هر یکی سلام
میگوید (۲۶) .

واهل سعادت چه حال دارند اهل
سعادت (۲۷) .

در درختان کنار بیخار (۲۸) .

و در درختان موز تویر تو ثمره آن (۲۹) .

و در سایه دراز (۳۰) .

و در آب ریخته شده (۳۱) .

و در میوه بسیار (۳۲) .

نه به پایان رسدونه از آن منع کرده
شود (۳۳) .

و فرش های برا فراشته شده (۳۴) .

هر آئینه ما آفریدیم حوران رایک نوع
افریدن (۳۵) .

پس ساختیم ایشانرا دوشیزه (۳۶) .

محبوب شونده نزدیک شوهران^(۱) هم عمر

(۱) یعنی بفتح و دلالت .

با یکدیگر (۳۷) .

برای اصحاب یمین (۳۸) .

جماعتی بسیارند از پیشینیان (۳۹) .

و جماعتی بسیارند از پسینیان (۴۰) .

واهل شقاوت چه حال دارند اهل
شقاوت (۴۱) .

در باد گرم و آب گرم باشند (۴۲) .

و در سایه دود سیاه (۴۳) .

که نه خنک باشد و نه باعزت بود (۴۴) .

هر آئینه ایشان بودند پیش ازین بناز پرورده
(۴۵) .

و مداومت میکردند بگناه بزرگ (یعنی
شرك) (۴۶) .

ومی گفتند آیا چون بمیریم و خاک شویم
و استخوانی چند باشیم آیاما برانگیخته
شویم (۴۷) .

آیا پدران نخستین ما برانگیخته شوند (۴۸) .

بگوهر آئینه پیشینیان و پسینیان (۴۹) .

البته جمع کرده شوند در میعاد روز مقرر
(۵۰) .

بازهر آئینه شمای گمراهان دروغ
شمارندگان (۵۱) .

خواهید خورد از درختان زقوم (۵۲) .

پس پر خواهید کرد از آن شکم هارا (۵۳) .

پس خواهید آشامید بر آن طعام از آب گرم
(۵۴) .

پس خواهید آشامید مانند آشامیدن شتران
مبتلا به بیماری تشنگی (۵۵) .

لَا تُضِيبُ الْيَمِينِ ۳۷

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ۳۸

و ثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۳۹

وَأَضْبَابُ الثَّمَالِ ۴۰ مَا أَضْبَابُ الثَّمَالِ ۴۱

فِي مَقْرَمٍ وَحَمِيمٍ ۴۲

و ظِلٍّ مِنْ يَمِينٍ ۴۳

أَبَارِيدٍ وَلَا كَيْفٍ ۴۴

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۴۵

و كَانُوا يُبْعَثُونَ عَلَىٰ الْعُنْتِ الْعَظِيمِ ۴۶

و كَانُوا يَقُولُونَ هَذَا بَدِئًا مِنَّا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا ۴۷ إِنَّ الْبَعْثَ لَشَيْءٌ ۴۸

أَوَابًا لَنَا الْآدَمُونَ ۴۹

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۵۰

لَجَمْعٌ مَعْرُوفٌ ۵۱ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۵۲

ثُمَّ نَأْتِيهَا الضَّالُّونَ الْمَلَكُوتُونَ ۵۳

لَا يَكُونُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُومٍ ۵۴

فَمَا لَكُنْ مِنْهَا الْبَطُونَ ۵۵

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْعَمِيمِ ۵۶

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْبِ ۵۷

هَذَا نُزِّلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿۵۶﴾

عَنْ خَلْقِنَاكُمْ فَلَوْلَا نُصَدِّقُوكُمْ ﴿۵۷﴾

أَقْرَبِيكُمْ مَا لَمْ يَمُوتُوا ﴿۵۸﴾

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ عَنِ الْفُلُقُوقِ ﴿۵۹﴾

عَنْ قَدَرِنَا بِئَاتِكُمُ الْمَوْتَ وَمَا مَعْنُ بِسَبُوقِيْنَ ﴿۶۰﴾

عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَتُنشِئَكُمْ فِي مَا لَمْ تَكُونُوا ﴿۶۱﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

أَقْرَبِيكُمْ مَا لَمْ يَمُوتُوا ﴿۶۳﴾

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ عَنِ الرَّيْعُونِ ﴿۶۴﴾

لَوْ نَشَاءُ لَجَمَعْنَاهُ حِطًّا مَّا فَظَلَّمْتُمْ نَفْسَكُمْ ﴿۶۵﴾

إِنَّا لَعَرُوفُونَ ﴿۶۶﴾

بَلْ عَنِ مَحْرُومُونَ ﴿۶۷﴾

أَقْرَبِيكُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿۶۸﴾

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْبُرْنِ أَمْ عَنِ الْمُنْزِلُونَ ﴿۶۹﴾

اینست مهمانی ایشان روز جزاء (۵۶) .
ما آفریدیم شمارا پس چرا باور نمی کنید
(یعنی اعاده را) (۵۷) .

آیامی دیدید آنچه میریزید در رحم زنان^(۱)
(۵۸) .

آیاشما می آفرینید آن را یا ما آفریننده
ایم^(۲) (۵۹) .

مامعین کردیم در میان شما مرگ را
و نیستیم ما عاجز کرده شده (۶۰) .

از آنکه عوض شما آریم قومی مانند شما
و بیافرینیم شمارا در عالمی که نمیدانید
(۶۱) .

و هر آینه دانسته اید آفرینش نخستین را
پس چرا پند نمی گیرید (۶۲) .

آیا دیدید آنچه می کارید (۶۳) .
آیاشما میرویانید آن را یا ما رویاننده ایم
(۶۴) .

اگر خواهیم بگردانیم آن زراعت را گیاهی
درهم شکسته به تعجب مانده گوئید
(۶۵) .

هر آینه ما غرامت کشندگانیم (۶۶) .
بلکه ما محروم ماندگانیم (۶۷) .

آیا پس دیدید آن آب را که می آشامید
(۶۸) .

آیاشما فرود آورده اید آن را از ابر یا ما
فرود آرنندگانیم (۶۹) .

(۱) یعنی منی را .

(۲) یعنی تقلیب میکنیم منی را از حالی به حالی تا آدمی پیدامی شود والله اعلم .

اگرخواهیم شوربگردانیم آنرا پس چرا شکر نمی‌گوئید (۷۰) .

آیاپس دیدید آن آتش را که روشن می‌کنید از میان شاخ درخت برمی‌آید (۷۱) .

آیا شما آفریده اید درخت آن را یا ما آفریننده ایم (۷۲) .

ما ساختیم آن درخت را برای پند و منفعت برای مسافران (۷۳) .

پس به پاکی یادکن پروردگار بزرگ خود را (۷۴) .

پس سگند میخورم بافتادن ستارها^(۱) (۷۵) .

وهر آئینه این قسمی ست بزرگ اگر بدانید (۷۶) .

هر آئینه این کتاب قرآنی است گرامی‌قدر (۷۷) .

نوشته شده است در کتاب پوشیده (۷۸) .
که دست نمی‌رسانند بآن مگر پاک کردگان^(۲) (۷۹) .

فرستاده شده است از جانب پروردگار عالمها (۸۰) .

آیا باین سخن شما انکار کننده اید (۸۱) .
ومی‌سازید نصیبه خود آنکه شما به دروغ نسبت می‌کنید (۸۲) .

پس آنگاه که رسد روح شخصی نزد

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَا جًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۷۰﴾

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿۷۱﴾

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ عَنِ الْمُنشِئُونَ ﴿۷۲﴾

عَنْ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُعْوِنِينَ ﴿۷۳﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۷۴﴾

فَلَا أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ﴿۷۵﴾

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿۷۶﴾

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿۷۷﴾

فِي كِتَابٍ مُّكْتَبٍ ﴿۷۸﴾

لَا يَسْتَمِعُ إِلَّا الْبَاطِرُونَ ﴿۷۹﴾

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾

أَفَرَأَيْتُمُ الْحَيَّةَ الَّتِي تَدْعُو مَنْ هُوَ ﴿۸۱﴾

وَيَجْعَلُونَ رِزْقَهُمْ هُمُ الَّذِي يَكْفُلُونَ ﴿۸۲﴾

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿۸۳﴾

(۱) یعنی شهب والله اعلم .

(۲) یعنی در لوح محفوظ .

كلو (۸۳) .

وشما آنگاه می بینید (۸۴) .

وامانزدیک تریم باو به نسبت شما ولیکن نمی نگرید (۸۵) .

پس اگر هستید غیر مقهور حکم الهی (۸۶) .
چرا بازنگردانید روح را اگر راست گوئید^(۱) (۸۷) .

پس اما اگر باشد مرده از نزدیک کردگان بارگاه الهی (۸۸) .

پس اوراست راحت و گل خوشبو بوستان نعمت (۸۹) .

واما اگر باشد از اهل سعادت (۹۰) .

پس سلامت ست ای مخاطب خاطر ترا از اهل سعادت (۹۱) .

واما اگر باشد از دروغ شمارندگان گمراهان (۹۲) .

پس اوراست مهمانی از آب گرم (۹۳) .

واوراست در آوردن به دوزخ (۹۴) .

هر آئینه این خبر درست بی شبهه است (۹۵) .

پس پیاکی یادکن پروردگار بزرگ خود را (۹۶) .

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿۸۳﴾

وَعَنْ أَقْرَبٍ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿۸۴﴾

قُلْ لَإِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿۸۵﴾

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۸۶﴾

فَأْتَلَأْنَ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۷﴾

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿۸۸﴾

وَأَتَلَأْنَ كَانَ مِنَ الْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۸۹﴾

فَسَلِّطْكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۰﴾

وَأَتَلَأْنَ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الْمُنَافِقِينَ ﴿۹۱﴾

فَنَزَّلْنَا مِنْ حَمِيمٍ ﴿۹۲﴾

وَصَلِيلَةٍ مُجِيمٍ ﴿۹۳﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿۹۴﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۹۵﴾

سوره حدید مدنی است و آن بیست و نه آیت و چهار رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱﴾

بنام خدای بخشاینده مهربان .
به پاکی یادکرد خدایا هر چه در آسمان ها

(۱) مترجم گوید لفظ لولا داخل است بر ترجمونها و اعاده آن برای تاکید است .